

Nd.

217. Frumvarp til laga

[119. mál]

um ráðstafanir vegna sjávarútvegsins o. fl.

(Eftir 2. umr. í Nd., 28. jan.)

1. gr.

Ríkissjóður leggur fram 43 millj. kr. á árinu 1964, er verja skal til framleiðni- aukningar og annarra endurbóta í framleiðslu freðfisks. Stofnlánadeild sjávarútvegs- ins úthlutar fé þessu til tiltekinnna framkvæmda í samráði við Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands, eftir reglum, sem sjávarútvegsráðgjafar setur.

2. gr.

Á árinu 1964 greiðir ríkissjóður Aflatryggingasjóði 51 millj. kr., er stjórn sjóðsins úthlutar til togara, sem gerðir voru út á árinu 1963. Skal úthlutunin miðast við úthaldstíma togara og að öðru leyti fara eftir reglum, sem sjávarútvegsráðgjafar setur, að fengnum tillögum stjórnar Aflatryggingasjóðs. Heimilt er að úthluta af fé þessu, eftir hliðstæðum reglum, til togara, sem voru ekki gerðir út 1963, en eru gerðir út 1964.

Úthlutun samkvæmt 1. málsg. þessarar greinar er bundin því skilyrði, að samið hafi verið um greiðslu lána, sem hvíla á viðkomandi togara og eru í vanskilum við Ríkisábyrgðasjóð.

Á árinu 1964 er heimilt að greiða úr ríkissjóði til fiskileitar í þágu togara allt að 4 millj. kr. umfram þá fjárhæð, sem kann að verða greidd í þessu skyni samkvæmt 7. tölulið 16. gr. B í fjárlögum fyrir árið 1964.

Frá 1. jan. 1964 er ríkisstjórninni heimilt að greiða sem svarar 6% viðbót við það ferskfiskverð, sem ákveðið var með úrskurði yfirnefndar verðlagsráðs sjávar- útvegsins 20. janúar 1964.

3. gr.

Frá 1. febrúar 1964 skal útflutningsgjald af sjávarafurðum samkvæmt 1. gr. laga nr. 66/1957 vera sem hér segir:

1. Af saltfiski, saltfiskflökum, söltuðum þunnildum og hrognum, af skreið, freðfiski, frystum rækjum, hrognum og humar, svo og af frystum fiskúrgangi til skepnufóðurs, 4.2% af fob-verði.
2. Af niðursoðnum sjávarafurðum og af afurðum frá selveiðum 2% af fob-verði.
3. Af öðrum sjávarafurðum (þar á meðal hvalafurðum) öðrum en þeim, er um ræðir í 1. og 2. tölulið þessarar málsg., 6% af fob-verði.

Ríkisstjórnin kveður nánar á um, hvaða afurðir falla undir fyrirmæli 1. og 2. töluliðs 1. málsg., og eru ákvarðanir hennar þar að lútandi fullnaðarúrskurðir.

Frá 1. febrúar 1964 skulu útflytjendur afurða þeirra, er um ræðir í 1. og 3. tölulið 1. málsg., greiða þriðjung útflutningsgjalds af þeim, um leið og útflutningsskjöl eru afgreidd, og jafnframt skulu þeir afhenda töllyfirvöldum ávísun á væntanlegt gjaldeyrisandvirði fyrir $\frac{2}{3}$ hlutum gjaldsins. Töllyfirvöld senda gjaldeyriseftirlitinu ávísanir þessar, og tekur það fé til greiðslu á þeim af söluandvirði gjaldskyldra afurða.

Tekjum af útflutningsgjaldi af sjávarafurðum frá 1. febrúar 1964 skal ráðstafað þannig: Til greiðslu á váttryggingariðgjöldum fiskiskipa, samkvæmt reglum, sem sjávar- útvegsráðgjafar setur, 73.4%, til Fiskveiðasjóðs Íslands 17.2%, til Fiskimálasjóðs 5.9%, til byggingar haf- og fiskirannsóknarskips 1.53%, til rannsóknarstofnunar sjávar- útvegsins 1.17% og til Landssambands íslenskra útvegsmanna 0.8%.

4. gr.

Til viðbótar framlagi til Fiskveiðasjóðs samkvæmt 2. tölulið 2. gr. laga nr. 40/1955 (sbr. 9. tölulið 16. gr. B í fjárlögum fyrir árið 1964), greiðir ríkissjóður hon-

um frá 1. febrúar 1964 árlega fjárupphæð, sem er jafnhá tekjum sjóðsins af gjaldi af útfluttum sjávarafurðum, sbr. 4. málsg. 3. gr.

5. gr.

Söluskattur samkvæmt II. kafla laga nr. 10/1960, um söluskatt, skal frá 1. febrúar 1964 nema 5½% af andvirði seldrar vöru og hvers konar verðmætis, eftir því sem nánar er ákveðið í téðum lögum.

Við framtal til söluskatts fyrir fyrsta ársfjórðung 1964 skulu framteljendur skila tveimur framtalsskýrslum, annarri fyrir janúar og hinni fyrir febrúar og marz. Skattyfirvöld geta krafizt þess, að söluskattsskyldir aðilar láti í té hvers konar upplýsingar varðandi skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal má til samanburðar, ef ástæða þykir til, krefjast hliðstæðra upplýsinga um skiptingu viðskipta á fyrsta ársfjórðungi 1963.

Við tollafgreiðslu vöru til eigin neyzlu eða nota innflytjanda, sbr. j-lið 4. gr. laga nr. 10/1960, skal innheimta 5½% söluskatt frá og með 1. febrúar 1964. Þó skal innheimta 3% söluskatt við tollafgreiðslu slíkrar vöru, ef innflytjandi hefur fyrir 1. febrúar 1964 nema 5% af andvirði seldrar vöru og hvers konar verðmætis, eftir að unnt sé að tollafgreiða vöruna, sbr. 14. gr. tollskrárlaga, nr. 7/1963. Þetta gildir þó því aðeins, að tollafgreiðsla eigi sér stað fyrir 8. febrúar 1964.

Fyrirmæli 3. málsg. þessarar gr. gilda við tollafgreiðslu vöru til eigin neyzlu eða nota innflytjanda, sem hefur verið afhent honum fyrir 1. febrúar 1964 með leyfi tollyfirvalda gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda (sbr. 22. gr. tollskrárlaga, nr. 7/1963), enda eigi fullnaðartollafgreiðsla sér stað innan tveggja mánaða frá gildistöku laganna.

Fyrirmæli 2. málsg. 1. gr. laga nr. 10/1960 taka ekki til þeirrar hækkunar söluskatts, sem ákveðin er í 1. málsg. þessarar gr., sbr. a-lið 16. gr. laga nr. 69/1962, um tekjustofna sveitarfélaga.

6. gr.

Ríkisstjórnin skal leita samstarfs við lánastofnanir, sjóði, sveitarstjórnir og einkaaðila um að halda fjárfestingarframkvæmdum á árinu 1964 innan hóflegra takmarka, og er í því skyni heimilt að fresta til ársins 1965 verklegum framkvæmdum ríkisins, sem fé er veitt til í fjárlögum fyrir árið 1964. Sama gildir um greiðslu framlaga til framkvæmda annarra aðila, sem ákveðin eru í fjárlögum 1964.

7. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja með reglugerðum eða á annan hátt nánari fyrirmæli um framkvæmd þessara laga.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Bráðabirgðaákvæði.

- a. Stjórn Aflatryggingasjóðs er heimilt að ákveða, að bætur til togara úr sjóðnum vegna aflabrests 1963 skuli miðast við úthaldstíma þeirra á því ári, svo og að setja um þetta nánari reglur, með samþykki sjávarútvegsmálaráðherra.
- b. Fyrirmæli 4. málsg. 7. gr. laga nr. 28/1962 um, að 62% af tekjum af útflutningsgjaldi renni til greiðslu á váttryggingariðgjöldum fiskiskipa, skulu halda gildi sínu til 1. febrúar 1964, sbr. 1. gr. laga nr. 98/1962.